

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2021 • MÁSODIK NEGYEDÉV • KÖZÉP-AMERIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

TRINIDAD ÉS TOBAGO

5	1. A nők vagy Isten? / április 3	T
8	2. Lövések az autóból / április 10	
11	3. Isten nem hibázik / április 17	T
14	4. A felrobbant gázpalack / április 24	
17	5. Isten segített / május 1	

KOLUMBIA

20	6. A skorpiócsípés / május 8	
22	7. Rizs- és cukorkölcsonzés / május 15	T

MEXIKÓ

25	8. Felkészült a halálra? / május 22	
28	9. A robbanás / május 29	T
31	10. Ima egy házastársért / június 5	T
34	11. Isten módszerével / június 12	
37	12. Az elvetett mag ereje / június 19	
40	A 13. szombati program: Házzól-házra / június 26	
44	A következő negyedévi terveink	
47	További adatforrások	

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A Távoli hírek fedőlapján: Daniel Amattaeran hiphop táncos volt Surinameban, amikor egy hangot vélt hallani, amely így szólt hozzá: „Mit kívánsz tenni az életeddel, mit akarsz: a nőket vagy Istenet?” A Távoli hírek első történetéből megtudhatjátok, mit választott Daniel.

II. negyedév

KORÁBBI ADOMÁNYAITOK EREDMÉNYEI

Három évvel ezelőtt a 13. szombati adományaitok támogatásával felépült az adventista „Délkelti kórház” új szárnyépülete, a mexikói Villahermosa városban. Az új szárnyépületet 2024-ben tervezték megnyitni. A Távoli hírekben villahermosai történeteket is olvashattok.

Kedves szombatiskolai vezető

Ebben a negyedévben a Közép-amerikai Divíziónak szenteljük a figyelmünket, amelyhez a Karib térség, Közép-Amerika, valamint Dél-Amerika északi országai tartoznak.

Ebben a divízióban 300 millió ember él és köztük 3,75 millió adventista hívő. Ez azt jelenti, hogy minden 80 lakósra jut egy adventista.

Ebben a negyedévben a 13. szombati projektjeink egyedülállóak, ugyanis mind a 13 adventista egyetem és főiskola részesülni fog a 13. szombati adományainkból azért, hogy hatásközpontot létesíthessenek a tartalmasabb és egészségesebb életvitel érdekében, és ahol a diákok és egyetemi hallgatók missziós kiképzésben részesülhetnek.

Köszönjük a három évvel korábbi, 13. szombati adományaitokat, amelyekkel a Puerto Ricó-i Antillák Adventista Egyetemmel, a Trinidad és Tobagó-i Dél-Karibi Egyetemmel és a mexikói „Délkeleti” kórházzal kapcsolatos terveinket támogattátok. Az ehhez fűződő történeteket szintén megtaláljátok ebben a Távoli hírekben.

Speciális jellemzők

Ha érdekesebbé szeretnétek tenni a szombatiskolát, letölthetitek a Távoli hírek (angol nyelvű) PDF verzióját a következő linken: [bit](#).

ly/WAD-fastfacts-2020 vagy olvassátok a Facebook oldalunkon. Látogassatok el a Facebook oldalunkra és nyilvánítsátok ki a tetszése-
teket (Facebook.com/missionquarterlies).

Használjátok a missziós történetek videofelvételét, amelyek a világszerte élő emberek tapasztalatairól szólnak, külön kiemelve a 13. szombat adományaiban részesülőket. Ha kívánjátok, kaphattok egy listát is minden ilyen videoklipről és hivatkozásról az interneten, így az alkalmazást letöltve online is megtekinthetitek a videoklipeket.

Minden héten további képeket és érdekes dolgokat teszünk fel, amelyeket letölthettek és bemutathattok az osztályotokban egy számítógépen vagy mobiltelefonon, miközben felolvassátok nekik a missziós történeteket, vagy kinyomtathattok képeket és kitehetitek a szombatiskolai osztályotok termében, esetleg még a szombatiskolai hirdetőtáblákra is.

Még más adatokat és tevékenységeket a füzet végén megadott helyeken találtok, vannak ott például weboldalak, amelyeken még több anyagot gyűjthettek a szombatiskolai missziós bemutatókhoz. Személyesen is felvehetitek velem a kapcsolatot. E-mail címem: mcchesney@gc.adventist.org

A missziómunka támogatása nagyon fontos az egyház egysége szempontjából.

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztön-
zitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyházmisszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!

Andrew McChesney, a Távoli hírek szerkesztője

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal a Közép-amerikai Divíziót támogatjuk 13 hatásközpont megnyitásában a minőségesebb életért:

- Antillák Adventista Egyetem Puerto Ricóban.
- Kolumbia Adventista Egyetem.
- Adventista Teológiai Szeminárium Kubában.
- Dominikai Köztársaság Adventista Egyetem.
- Adventista Egyetem Haitin.
- A mexikói Linda Vista Egyetem.

- Mexikói Navajo Egyetem.
- Montemorelos Egyetem Mexikóban.
- Észak-Karibi Egyetem Jamaicában.
- Közép-amerikai Adventista Egyetem Costa Ricában.
- Dél-karibi Egyetem, Trinidad és Tobago.
- Venezuelai Adventista Egyetem Intézete.
- Adventista Junior Főiskola Belize-ben.

2021. április 3

1. A NŐK VAGY ISTEN?

Daniel Amattaeran, 29 éves

Trinidad és Tobago

Amikor Daniel 11 éves volt, az egyik barátja megmutatta neki, hogyan táncolnak a hiphop zenére Paramaribóban, Suriname fővárosában.

Daniel látott már a tévében hiphop táncot. Csodálta a mozdulatokat, a fordulatokat, a fél karon állást. Észrevette, hogy a lányok szerették nézni a táncot, ő pedig azt akarta, hogy a lányok nézzék őt.

Megtanulta a hiphopot. Szeretett táncolni, sőt nyert egy utazást egy helyi tehetségkutató versenyen, amely lehetővé tette a számára, hogy Hollandiába utazzon. Nőtt a népszerűsége, és lányok tolongtak körülötte.

Egyszer az ágyán ülve gondolkodott, amikor úgy érezte, hogy valaki megszólítja: „Mit kívánsz tenni az életeddel, mit akarsz: a nőket vagy Istent?”

Meglepetésében arra gondolt, hogy ez a Szentlélek hangja lehet. Kisfiúként eljárt a gyülekezetbe, de aztán elmaradt. Danielnek nem tetszett az ötlet, hogy a Szentlélek szólítgatja. Szerette a dicsőséget és a világi szórakozást.

„Istenem, ne most, csak ne most”, mondogatta.

Elhatározta, hogy addig fog táncolni, amíg ki nem öregszik a táncból, s majd ha abbahagyja, akkor a gyülekezetbe is el fog járni.

Danielnek rémálmai voltak arról, hogy a démonok támadják. Egyik éjjel Krisztus második eljövételéről álmódott. Látta a fehérbe öltözött Krisztust, az eget felhőjén. A világ lángokban állt, az emberek meg félelmükben és fájdalomukban ide-oda futkostak.

Felrettent. A szíve majd ki ugrott a helyéből.

„Elvesztem, jaj, elvesztem, elvesztem”, gondolkodott. „Vissza kell térnem Istenhez.”

Ellenben nem tette meg.

Elmúlt pár év, és 19 éves korában a világi rokonokhoz költözött, hogy egyetemre járhasson.

Egyszer meglátott a szoba asztalán egy DVD-t, amelynek ez volt a címe: „Az igazság a hiphopról”. Ezt a DVD-t az Adventista Misszió adta ki, az azonban nagyon meglepte, hogyan kerülhetett ez a DVD a világi család nappalijának asztalára. „Ezt ki vette meg?”, kérdezte a rokonokat. Azonban egyikük se tudta megmondani, hogyan került a DVD az asztalukra.

Daniel megnézte a DVD-t, és meglepődve vette tudomásul, hogy a hiphop gengszter eredetű, és gyilkosságokkal, erőszakkal meg illegális kábítószerrel társul. Nem tudta mit gondoljon. „Úgy tűnik, hogy a hiphop gonosz dolgokkal van összefüggésben”, gondolta. „Nem szeretem ezt. Azt hittem, hogy csak dal, szórakozás és lányok.”

Megkérdezte a táncsoportbeli barátját, hogy a DVD tartalma igaz-e?

„Nem igaz, különben is, kit érdekel?”

Daniel továbbra is eljárt táncolni, de az egyik adventista rokonával együtt a gyülekezetbe is eljárt. Az evangéliumi előadásorozat felénel felállt, amikor az igehirdető felszólította a megkeresztelkedni vágyókat, hogy álljanak fel és jöjjenek a szószékhez. Daniel egész testében remegett. Az volt az érzése, hogy két hang ütközik a fejében.

„Feladod a táncot ezért a dologért?”, mondta neki az egyik hang. „Elállsz a pénztől, a lányoktól, a dicsőségtől?”

„Jézust válaszd”, mondta neki a másik hang. „Ő az egyetlen út.”

Miközben azon gondolkodott, hogy elinduljon-e a szószék felé, az igehirdető arra buzdította a határozatlanokat, hogy induljanak el feléje.

Daniel a pénzre, a dicsőségre, a lányokra gondolt – majd szépen visszaült a helyére.

Aznap este otthon térdre hullva imádkozott: „Istenem, ha azt akarod, hogy térjek meg és változtassak az életemen, adj holnap bátorságot, és erősíts meg, hogy felkeljek, és a szószékhez menjek, ha a lelkész megismétli a meghívást.”

Másnap este a lelkipásztor megismételte a meghívást. Daniel felállt, ismét remegett. Ismét két hangot hallott vetekedni a fejében.

„Istenem”, imádkozott magában. „Kérlek, adj erőt, hogy megtegyem az első lépést a szószék irányában.”

Abban a pillanatban úgy érezte, mintha valaki gyengéden előre tessékelné. Megtette az első lépést, és a másodikat már könnyebb volt neki megtenni, majd hamarosan odaért a szószéken levő lelkipásztorhoz.

Daniel ma 29 éves, és a Dél-karibi Egyetemen tanul lelkésznek. Facebook evangélistának is nevezi magát, mert hat éve ihletett videókat, bibliai előadásokat tesz közzé. Munkája eredményeként 24 embert kereszteltek meg.

„Isten kegyelmes volt hozzám, ezért én nagyon komolyan veszem ezt a missziós tevékenységemet.”

Köszönjük a három évvel ezelőtti, 13. szombati adományaitokat, amelyből felépült az első imaház a Dél-karibi Egyetemen, Trinidad és Tobagóban, ahol Daniel tanul. Köszönjük, hogy gondolni fogtok erre az egyetemre és adományaitokkal támogatni fogjátok őket a jobb életmód felé vezető úton és egy hatásközpont megnyitásában, ahol majd a fiatalok felkészülhetnek a missziómunkára.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Danielről készült videofelvételt: bit.ly/Daniel-Amattaaran.
- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts.

Missziós információk

- Az adventista tanításokat Trinidadban és Tobagóban először 1879-ben hallották, Angliából küldött irodalom révén. 1880/1881-ben James R. Braithwaite vezetésével a szombatünnepelők egy csoportja Tobagóban gyülekezett. Ezekben az években az adventista irodalmat Trinidadba és Tobagóba az Egyesült Államokból küldték, a traktusok kiadásáért felelős Nemzetközi Misszionárius Társaság (ITMS) révén. Az adventista tanítások első eredményei Ellen White könyvének, a „Pátriárkák és próféták” címűnek egy példányán keresztül érkeztek, amelyet elküldtek valakinek, aki a szigeten elsőként tartotta meg a szombatot.

2021. április 10.

2. LÖVÉSEK AZ AUTÓBÓL

Chenelle Spooner, 31 éves

Trinidad és Tobago

A harminc éves Chenelle (e. csenel) sorozatlövés hangját hallotta egy félautomata puskából a Trinidad és Tobago fővárosában, Port of Spainban megtartott tanárképző szeminárium alkalmával.

Az épület harmadik emeletén tartózkodó tanárok talpra ugrottak és az ablakhoz futottak. Az utcán egy férfit láttak, aki egy fehér autó elől igyekezett elmenekülni. A lövések a kocsiból jöttek.

Miközben a fehér autó elhaladt az iskola mellett, néhány tanár ijedten felkiáltott és az ablak alá húzódott. Néhány percig ott várakoztak, végül a lövöldözés hangos visszhangja alábbhagyott, és Chenelle ezt követően meghallotta az iskolás gyerekek rémült sikolyait.

Ő maga is félt, és sírni kezdett. Hét hónap leforgása alatt már másodszer került sor a lövöldözésre.

A tanárok lementek a földszintre, hogy bátorítsák az ijedt diákokat. A tanárképző szemináriumot vezető Chenelle távozni készült az iskolából. A rendőrök már az épület előtt voltak, és arra kérték a

sofőröket, hogy parkolják át a járműveiket. Az egyik rendőr azonban megakadályozta Chenellel, hogy odamenjen az autójához.

A rendőr rámutatott Chenelle fekete autójának szélvédőjén levő, golyó okozta lyukakra, éppen a sofőroldalon. Chenelle megdöbbsent. Nem egész két éve vette ezt az autót.

Később megtudta, hogy két személy, az egyikük diák, megsebesült a lövöldözés alkalmával. Szerencsére senki sem halt meg. Isteni előrelátás révén aznap délután nem sok gyerek volt az iskolában, hogy a tanárok megszervezhessék továbbképzésüket Chenelle autója azért károsodott, mert a támadás célpontjává vált férfi az saját autójából kiszállva meghallotta, hogy valaki lövöldözik rá, ezért menedéket keresve éppen Chenelle autója mögé bújt.

Aznap este Chenelle otthon hálát adott az isteni oltalomért.

„Köszönöm Istenem, hogy megőriztél, ahogy azokat is, akik a lövöldözés színhelyének közelében tartózkodtak. Köszönöm, hogy folyamatosan őrködsz felettem.”

Elgondolkodva a nap eseményeiről, eszébe jutott az egy nappal korábbi beszélgetése. Az autó olajcseréjére várva elbeszélgetett a barátjával arról, hogy az emberek gyakran emelik autójukat egy új istenség szintjére. Majd Chenelle elmesélte a beszélgetőtársának, hogy hét hónappal korábban egy félautomata puskából lövéseket hallott az autópályán.

Az az autó, amelyre lövöldöztek, bal felől nekiütközött az ő kocsijának, ami nagy károkat okozott. Az eset után Chenelle rájött, hogy Krisztus sokkal fontosabb, mint a kocsija.

„Akár holnap is elveszíthetem az autót, de ameddig Krisztus vezeti az életemet, addig szolgálni fogok Neki”, monda a beszélgetőtársának.

S aztán a következő napon, 2019. június 12.-én következett a lövöldözés az iskola előtt.

Az esemény után több munkatársa is azt javasolta Chenellenek, hogy adja el az autóját.

„Add el a kocsit”, mondta egyik munkatársa. „Valami démoni erőt rejteget ez az autó.”

„Igen, szabadulj meg tőle”, javasolta a másik. „Valami nincs rendben ezzel a kocsival.”

Chenelle azonban semmi okot nem talált arra, hogy eladja.

„Nem az autóról van szó. Hanem arról, hogy nem kellene az anyagiakat Isten elé emelni. Istenen van a hangsúly”, válaszolta.

Úgy vélte, hogy az autója éppen az Isten jóságának és oltalmának a bizonyítéka.

„Arról van szó, hogy ha hittel ragaszkodunk Istenhez és hirdetjük az Ő nevét ezekben a nehéz időkben, akkor az Ő oltalma alatt állunk”, véli Chenelle.

Köszönjük a három évvel korábbi, 13. szombati adományaitokat, amelyből felépült az első imaház a Dél-karibi Egyetemen, Trinidad és Tobago államban.

Köszönjük, hogy gondolni fogtok erre az egyetemre és adományaitokkal támogatni fogjátok őket a jobb életmód elérésében és egy hatásközpont megnyitásában, ahol majd a fiatalok felkészülhetnek a missziómunkára.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Chenelleről készült videofelvételt a You Tube-on: bit.ly/Chenelle-Spooner
- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- Trinidad és Tobago államot jórészt afrikai és őshonos származású emberek lakják. A nagy olaj- és gázkészleteinek köszönhetően ebben az országban nagyobb az egy főre jutó társadalmi jövedelem, mint a legtöbb latin-amerikai és karibi országban. Az e tartalékoktól való gazdasági függőség azonban többször is nehéz helyzetbe hozta az országot. A világ tőzsdéin a múlt század nyolcvanas-kilencvenes éveiben bekövetkezett olajár összeomlása miatt sok lakos elvesztette az állását, az államnak pedig drága külföldi kölcsönöket kellett felvennie.
- Trinidad és Tobago a nagy kábítószer-szállító útvonalak metszéspontjában helyezkedik el, és ezért a térség számos más országához hasonlóan neki is gondjai vannak a kábítószerrel és az erőszakkal, amelyet gengszterkartellek okoznak.

- Habár az ország hivatalos nyelve az angol, az emberek főleg Trinidadi angol nyelven beszélnek, amely egyfajta kreol nyelv.
- 1498-ban Kolumbusz Kristóf ezeken a szigeteken tartózkodott. A legenda szerint Trinidad szigetét a délkeleti oldalon található három hegycsúcsról, Tobagót pedig a helyi típusú pipáról nevezte el, amelyet az őslakosok szívtak.

2021. április 17.

3. ISTEN NEM HIBÁZIK

Crystal White, 32 éves

Trinidad és Tobago

Sok karibi gyerekeknek van beceneve.

Crystal Whitenak van egy Katarina nevű nővére, de mindenki Pollynak becézi, mert annyit beszél, mint egy papagáj.

Crystalnak van még egy nővére, akinek a neve Rochelle (e. rocsel), de mindenki Mopsinak becézi, mert olyan vékonyka szegény, mint egy seprőnyél.

Crystalt az apja „Randának” nevezte el. Egy nap ezt a becenevet adta neki, amikor a házuk lépcsőjén ült a Trinidad és Tobago állambeli Kumuto faluban. Amikor apja elhaladt mellette, útközben megveregette a lábát.

„Szia, Randa”, köszöntötte.

Crystalt ez nagyon rosszul érintette. A gyerekek az iskolában néha különféle csúfnévvel illeték egymást, de most a saját apja gúnyolta ki őt, otthon.

„Én nem vagyok randa”, tiltakozott Crystal.

De az apja nem vonta vissza, amit kimondott.

„Te vagy az én legrandább lányom”, válaszolta.

Crystal még szerencsétlenebbül érezte magát. Ugyanis tíz gyermek volt a házban. Most már valóban csúnyának érezte magát. Apja szavai megváltoztatták Crystal életét. Egyre jobban erőt vett rajta a csüggedtség, és már az öngyilkosságra gondolt. Koplalni kezdett, mert úgy vélte, ahogy akkor talán szebb lesz.

A tanítás után naponta tükör elé állt, és alázta magát.

„Miért van neked ilyen magas homlokod?“, beszélgetett magával, miközben a könnyei végiggurultak az arcán. „És miért vannak ekkora fogaid? És miért vagy ilyen kövér?“

Egyszer, amikor ismét a tükör előtt állt, és sírva megalázóan beszélt önmagához, figyelte az éneket, amely a rádióból hallatszott.

„Soha se felejtse el, hogy szép vagy“, énekelt az énekes. „Ne felejtse el, hogy Isten milyen szépnak teremtett téged. Te Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak a gyermeke vagy.“

Crystal meglepődve hallgatta az ének szavait. Közben így gondolkodott: „Ha Isten engem szépnak teremtett, én pedig megvetem magam, akkor arról teszek bizonyosságot, hogy Isten hibát követett el.“

Hangosan zokogott, miközben bocsánatot kért Istentől. Szomorúságának és önsajnálatának a könnyei örömkönnékké változtak. Úgy döntött, hogy Krisztus szemével fogja magát szemlélni, és nem úgy, ahogyan az emberek teszik.

Életében először, 17 éves korában kezdte magát Jézus szemével nézni.

A zsoltár szavai: „Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél. Csodálatosak a te cselekedeteid! És jól tudja ezt az én lelkem“ (Zsolt 139,14) új jelentést kaptak, és szívesen elolvasta őket többször is.

Elkezdett rendszeresen táplálkozni. A burgonya, manióka, sárgarépa, tök és tárógyökér levesnek egyszerűen jó íze lett.

Már nem érezte magát haszontalannak; immár volt miért élnie.

A kétségbeesés és önsajnálat helyett megtanult Istenre támaszkodni, és mindent az Ő kezére bízni. Hinni kezdett Istennek, nemcsak a napi szükségleteit, hanem saját boldogságát illetően is. Rájött, hogy senki sem tudja elvenni azt az örömet, amelyet akkor érzett, amikor Istennel volt.

Amikor valaki valamilyen csúfnévvel illette, ő többé nem szólt rá semmit. Amikor az apja őt Randának nevezte, mindig arra gondolt, hogy Isten őt szépnak, egyedülállóan teremtette.

„Ílyennek teremtett Isten“, biztatta önmagát. „És Isten nem hibázik.“

Crystal ma 33 éves és gyülekezeti vezető. Szívesen beszél a fiataloknak Istenről, aki nem hibázik.

„Úgy érzem, hogy gyermekkoromban nem volt senkim, akire támaszkodhattam volna”, meséli. „Olyan egyén akarok lenni, aki elmondja az embereknek, hogy Istennek célja van velük, ahogy velem is.”

Köszönjük a három évvel ezelőtti, 13. szombati adományaitokat, amelyből felépült az első imaház a Dél-karibi egyetemen, Trinidad és Tobagóban, Crystal szülővárosában.

Köszönjük, hogy gondolni fogtok erre az egyetemre és adományaitokkal támogatni fogjátok őket a jobb életmód elérésében és egy hatásközpont megnyitásában, ahol majd a fiatalok felkészülhetnek a missziómunkára.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a You Tube-on a Crystalról készült felvételt: bit.ly/Crystal-White
- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- 1802-ben Nagy-Britannia formálisan is bekebelezte Trinidadot, majd 1814-ben Tobagót is, a spanyolok és a franciák elől. 1889-ben Tobagót Trinidad fennhatósága alá helyezték. E két sziget 1976 óta egy független köztársaság.
- A rabszolgaságot Trinidad és Tobago szigeten 1834-ben szüntették meg, melyet követően Indiából hoztak munkásokat a cukornádültetvényekre. Ezért ma Trinidad és Tobago népességének egynegyedét éppen az indusok teszik ki.
- A La Brea-ban, délnyugat Trinidadban található Pitch Lake (Szurok tó) a világ egyetlen természetes aszfalt lelőhelye. A tó mintegy 40 hektár kiterjedésű és van, ahol a mélysége eléri a 75 métert is. A legenda szerint a tavat Sir Walter Raleigh „fedezte fel”, miután az őslakosok megmutatták neki. Ebben az országban természetes kénes medencék is vannak, amelyekről azt mondják, hogy gyógyító tulajdonságokkal rendelkeznek.

2021. április 24.

4. A FELROBBANT GÁZPALACK

Noelia Southwell, 35 éves

Trinidad és Tobago

Trinidad és Tobago állam Chase nevű falujában Noelia nagyon sietett, hogy még naplemente előtt befejezze a szombati ebédet.

Vezető biblíamunkásként dolgozott abban az evangéliumi előadás-sorozatban, amelynek eredményeként 25 személyt kereszteltek meg. Egy nő, akivel az előadásokon ismerkedett meg, és aki a keresztséget fontolgatta, péntek este meghívta Noeliát saját otthonába, bibliatanulmányozásra.

Noelia a kedvenc guyanai ételét főzte az egyszobás bérlakásában levő gáztűzhelyen. Várta, hogy az édesburgonya, a manióka és a tárógyökér megfőjön.

Az ágyán heverő mobiltelefonja SMS üzenethangot adott.

Noelia az ágy felé fordult. És abban a pillanatban felrobbant a gázipalack!

A robbanásra az egész lakás belerendült.

A robbanás ereje Noeliát felvetette és falhoz szegezte.

Amikor lecsúszott a falról, úgy tűnt neki, hogy valamilyen láthatatlan kéz lábára állította, és a lángba borult szoba kijárata felé tolt.

A szobából kijutva, Noelia segítségért kiáltozott. Nem értették mit kiabál, de a szomszédok látták a szobából kicsapó tüzet. Valaki mentőt hívott, és a diszpécser azt tanácsolta neki, hogy öntsön vizet Noeliára, amíg a mentő meg nem érkezik.

Egyikük tehát Noeliát vederből vízzel locsolgatta, a másik két szomszéd meg a lakásban fellángoló tüzet igyekezett eloltani. Noelia hálás volt a hidegvízért. Úgy érezte, úgy fáj a feje, hogy mindjárt leesik a válláról, a bőre pedig tele volt égési sebekkel. Másodfokú égési sebei voltak.

A mentők Noeliát először az otthonához közeli egészségháza vitték, majd a kórházba szállították. Ugyanis először stabilizálniuk kellett a fiatalasszony állapotát.

Az egészségházban az orvosok megkérdezték a mentősöket, hogy mi történt az asszonnyal.

„Főzés közben felrobbant a lakásán a gázpalack”, mesélték.

„És még élben van?”, kérdezte csodálkozva az egyik orvos. „Furcsa, hogy nem halt meg. Senki sem éli túl a gázpalack felrobbanását.”

Noelia, az egészségügyi dolgozók beszélgetését hallva, csendesen hálát adott az isteni oltalomért.

„Biztosan célod van velem”, gondolkodott. „Azért őrizted meg az életem.”

Miután stabilizálták az állapotát, a mentősök beszállították őt a kórházba. Estefelé az egyik gyülekezeti barátnője pedig meghívta őt az otthonába.

Noelia hálás volt azért, hogy nem kellett a kórházban maradnia, viszont szörnyű fájdalmai voltak. A többi hittestvére is ájuldozva hallgatta a robbanástörténetet, mert Noelia másnap már a gyülekezetben volt.

Együtt imádkoztak és énekeltek.

Mire szombat este lement a Nap, addigra Noelia már járni se tudott. A lába megdagadt, olyan volt, mint a tuskó, és rendkívül nehéznek érezte.

A rá következő hónapban, a gyülekezetből a testvérnők egymást váltva tartottak ügyeletet Noelia mellett. A lelkipásztorok is látogatták és imádkoztak érte.

A gyógyulása nem várt, gyors ütemben zajlott. Másfél hónap múlva, ismét tudott járni, és nemsokára a régi volt. Az orvosnője is csodálkozott Noelia gyors felépülésén.

„Nagyon szerencsés vagy”, mondta.

„Nem hiszek én a szerencsében”, válaszolta Noelia. „Inkább Isten áldásában hiszek. Ez a hittestvéreim imájára kapott válasz.”

A robbanás után megváltozott az Istennel való kapcsolata. Mindig is szerette Istent, csak ezután még több bizalommal. Többé nem aggódott a napi gondok miatt, mert mindig az jutott az eszébe, hogyan mentette meg őt Isten, mert terve van vele, ezért teljes átadással bízhat Istenben.

Kilenc hónappal az eset után az a nő, akivel a robbanás napján tervezett találkozni, átadta a szívét Krisztusnak.

Noelia ma teljes szívvel szolgál Istennek. Besegít egy városi hatásközpont vezetésébe, amely Trinidad és Tobago nem keresztény vallású embereit igyekszik elérni. „Semmi sem akadályozhat meg Isten művének terjesztésében”, vallja Noelia.

A 13. szombati adományainkkal ebben a negyedévben többek között támogatni fogjuk a Dél-karibi egyetemközpont területén megnyíló hatásközpontot, ahol az egyetemisták a missziós szolgálatra is felkészülhetnek majd.

Köszönjük, hogy a szombatiskolai missziós adományaitokkal támogatjátok az adventista egyházmissziót.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a You Tube-on a Noeliáról készült felvételünket: bit.ly/Noelia-Southwell
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- A világ legjobb minőségű kakaója Trinidadból és Tobagóból származik. A híres „trinitario” fajta a világ minden táján megtalálható kiváló minőségű csokoládék fő összetevője.
- A dél-Trinidadai „Moruga” Scorpion a második legerősebb paprika a világon, amely eléri a 2 milliót a Scoville egység – azaz a paprika csípősségének (kapszaicin tartalmának) a mértékegysége szerint. Összehasonlításképpen a közönséges paprika mindössze a 100 Scoville egységet, a „Jalapeno” paprika pedig a 10 000 Scoville egységet tudja csak elérni.
- Az ENSZ becslései szerint Trinidad és Tobago a Karib-térség legboldogabb országának számít.

2021. május 1.

5. ISTEN SEGÍTETT

Shinell Davis, 29 éves

Trinidad és Tobago

A tízéves húgom, Shakira sokat panaszkodott a hátfájásai miatt, miután leesett a csúszós lépcsőkön, a Morvinta-i otthonunkon kívül, Trinidad és Tobago szigeten.

„Azt hittük, hogy megrántotta az izmait, ezért fájdalomcsillapítót adtunk neki. A fájdalom hét nap után sem szűnt meg, ezért kórházba vittük. Az orvos újabb fájdalomcsillapítókat adott neki. Shakira abbahagyta az evést, a hasa pedig felpuffadt. Ismét visszavittük a kórházba, ahol az orvos azt mondta, hogy valószínűleg rosszindulatú tumorja van.

A műtétek ellenére Shakira vidám gyermek volt, igyekezett a legvidámabb lenni a kórházi szobában. Az orvosok megkedvelték. Majd egyéves kezelés után egészségesnek nyilvánították.

Miután hazajött, pár hónapra rá a rákbetegsége kiújult. Aztán még sok éjszakát töltöttem vele a kórházi ágya mellett. Emlékszem menynyire nyögött: „Jaj a hátam, jaj a hasam, fáj a hasam”. Valóban nagy fájdalmai voltak.

Az orvosok ismét meg akarták őt műteni.

„Anyá, nem akarok még egy műtétet”, panaszkodott Shakira.

„De hát szükség van rá, hogy élhess”, válaszolta neki anyá.

Shakira a műtétet követően egy hónapra rá meghalt. Éppen a kórház felé tartottam, amikor anyá felhívott és elmondta a hírt. Sírtam.

Anyá azonban nem sírt.

„Anyá, valami nincs rendben?”, kérdeztem a temetésén. „Hogyhogy nem sírsz?” Sohasem válaszolta meg ezt a kérdésemet.

Négy hónappal később anyá lábfeje elkezdett dagadni. Két hétig maradt kórházban, s az orvosok diagnózisa szerint Shakira halála miatti depresszió következményeiről volt szó. Az orvos tanácsadást javasolt, de anyá nem akart eljárni. Hat hónappal később meghalt.

Anyám elvesztése, amely nővérem halála után ilyen hamar bekövetkezett, tönkretett. De ez még nem minden. Az unokatestvérem, Márk, aki gyakran meglátogatott bennünket, és próbált engem felvidítani, hogy elfordítsam gondolataimat a minket ért tragédiától, hat hónappal anyám halála után autóbalesetben meghalt.

Már szinte az elviselhetetlenségig felfokozódott bennem a fájdalom. A barátomnak sok tetoválása volt az egész testén. Tudtam, hogy a tetoválás meglehetősen fájdalmas, ezért úgy döntöttem, hogy tetováltatással enyhítek a lelki fájdalmaimon.

Átfúrattam az orrom. A fájdalom azonban nem volt elég erős, ezért másodszor is átfúrattam az orrom. Aztán átszúrattam a fülem, majd kivetováltattam a melleimet. A lelki fájdalom továbbra is jelen volt.

Abban az időben a barátom úszás közben vízbe fulladt. Amikor megkaptam a telefonhívást, nem tudtam elhinni. Eszembe jutott a nővérem, az anyám, az unokatestvérem. Most a barátom is meghalt. Sikítottam a bánattól és a fájdalomtól.

Felhívtam a főnöknőt a munkahelyemről, hogy elmondjam neki, aznap este nem tudok részt venni a vállalat összes alkalmazottjának közös összejövetelén, mert be kell mennem a kórházba, hogy azonosítsam a barátom holttestét. A főnöknő megkért, hogy várjam meg az unokaöccsét, Márkot, hogy elkísérjen. „Majd ő eljön érted és elvisz”, ajánlotta.

A barátom holttestét látva azt hittem, hogy végem van. Már nem láttam okot az életre.

Négy hónap múlva elvetéltem.

Az élet sötétnek tűnt, de Márk némi fényt hozott bele. Mindennap meglátogatott, és igehelyeket olvasott fel nekem a Bibliából.

„Hallottad már mit ír a János 3,16-ban?”, kérdezte.

„Azt írja: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen””

Márk egyszer elvitt engem az otthonukba, hogy megismerkedhessek a szüleivel. Az édesapja meghallgatta az én szomorú történetemet, majd ideadta a telefonszámát és azt mondta: „Ha szükséged lesz beszélgetőtársra, hívj fel, bármikor. Adj időt magadnak; Istennek célja van veled.”

Ezt követően Márk gyakran elvitt engem a szüleimhez. Megkedveltem őket, és mindig szívesen meghallgattam, amikor a Bibliából meséltek valamit. Egyszer, beszélgetés közben, megkérdeztem, hogy velük mehetnek-e a gyülekezetbe.

„Igen”, mondták boldogan. Márk semmit nem szólt rá.

A rá következő szombaton Márkkal és a szüleivel elmentem a gyülekezetbe.

Ahogy teltek a hetek a templomba járással, újra boldognak éreztem magam. Az istentiszteletek úgy tündek számomra, mintha nekem tervezték volna őket. A fájdalom alábbhagyott. Minden nap olvasom a Bibliát meg a felnőttek Bibliatanulmányát, és válaszokat keresek az életemre.

Egyik szombaton a lelkész meghívást intézett azokhoz, akik szívüket át akarják adni Istennek.

Azonnal felkeltem. Tudtam, hogy Jézusért akarok élni. Márk is felállt.

Később tudtam meg, hogy Márk öt évvel korábban elmaradt a gyülekezetből, ő is akkor kezdett ismét járni, amikor én érdeklődést tanúsítottam a gyülekezete iránt.

Márk szülei lelkesen vették tudomásul. Mindig is azért imádkoztak, hogy a fiuk visszatérjen Istenhez.

Márkot és engem ugyanazon a napon kereszteltek meg, és tizenegy hónappal később összeházasodtunk.

Néha azt mondják nekem: „Te nem tudod, hogy én min megyek keresztül”. Amikor aztán meghallgatják az élettörténetemet, így szólnak: „Ezt mind átélted? Hogy tudsz még élni?” Azt válaszolom: „Isten segített; új életet adott nekem”.

A 13. szombati adományaink támogatásával ebben a negyedévben többek között támogatni fogjuk a Dél-Karib egyetemközpont területén megnyíló hatásközpontot, ahol az egyetemisták a missziós szolgálatra is felkészülhetnek majd.

A történettel kapcsolatban

- A történet előadását egy fiatalabb testvérnőre bízátok.
- Nézzétek meg a Shinellről készült video klippet: bit.ly/Shinell-Davis
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq)

- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

2021. május 8.

6. A SKORPIÓCSÍPÉS

Carlos Reyes, 39 éves és Luz Murillo, 34 éves

Kolumbia

Este hét óra körül járt az idő, amikor Carlos prédikátor és a felesége, Luz lefeküdni készültek. Valaki talán azt hinné, hogy este hétkor még korán van lefeküdni. De a lelkipásztor és a felesége egy távoli, hegyi helyen él, misszionáriusként dolgozik egy bennszülött törzs népe között. A hegylakók pedig mindig korábban lefeksznek.

Az éjszakai nyugalmat hirtelen egy hangos, sürgető dörömbölés törte meg a ház bejárati ajtaján.

„Lelkész, lelkész”, kiáltotta egy nő. „Jöjjön ki, jöjjön ki.”

Luz ajtót nyitott. Kint Kandida állt, egy testvérnő a gyülekezetből.

„A csecsemőt megcsípte egy skorpió”, hadarta szinte kiáltva Kandida, és látszott a szeméből, hogy fél.

A lelkész és a felesége gyorsan felöltözött. A lelkész fogott egy elemlámpát; Luz, ápolónővér lévén, átrohant a konyhába, és fogott néhány fokhagymagerezdet, egy teli üveg vizet és egy pipettát.

Kandida elvezette a prédikátor-házaspárt a csecsemő otthonához. Ők hárman óvatosan lépkedtek a sötétben. Sötétedés után kígyók és skorpiók lapulhatnak a fűben.

A csecsemő házához érve megtalálták az anyát egyéves gyermekével. Az apa elment megkeresni a falusi varázslót.

Az anya a karjában tartotta csecsemőjét. A baba bőre lila volt és erőteljesen remegett.

„Függőágyba tettem, és nem vettem észre a skorpiót”, mondta könnyein keresztül. „Aztán a baba felsikoltott, és amikor a karomba vettem, megláttam a skorpiót.”

Az asszonyka a letaposott skorpió maradványaira mutatott. A csizmájával rálépett és szétaposta.

Luz átvette a gyermeket az édesanyjától és nézegetni kezdte, hogy meglássa, hol csípte meg. Aggódva ráncolgatta a homlokát. A csecsemő már szinte haldoklott.

„Imádkozzunk”, mondta.

Az anya a csecsemőjével együtt letérdelt. Carlos lelkész, Luz és Kandida csatlakozott hozzá, és egymás kezét fogva imádkoztak.

„Urunk, hatalmadban áll, és csakis te tudod meggyógyítani ezt a babát”, imádkozott a lelkész.

Luz kimosta a csípés helyét. Szétnyomkodta a foghagymát és a sebre tette. Ezután az edényből a fokhagyma és az ivóvíz keverékét pipettával a csecsemő szájába csepegtette.

Carlos lelkész ezt követően ismét imádkozott. A felesége és ő az elkövetkező egy óra alatt többször is elismételték ezt a folyamatot, hogy kimosták a sebet, az edényből a fokhagyma és az ivóvíz keverékét pipettával a csecsemő szájába csepegtették, majd imádkoztak.

Egy idő elteltével a csecsemő többé már nem remegett, és a lilás színe ismét egészséges, rózsaszínes lett.

„Most már megetetheti a gyereket”, mondta Luz, visszaadva a gyermeket az édesanyjának.

Az anya a melléhez emelte a kisfiút, aki elkezdett szopni. A családnak már nem is volt szüksége a varázslóra. A menny Istene hatalmasabb volt.

Carlos lelképásztor végül elmondott egy örömteljes hálaimát.

„Köszönjük Uram, hogy megválaszoltad imáinkat és megoltalmaztad ezt a gyermeket. Kérjük, használd fel ezt a csodát arra, hogy megérinted vele ennek a család tagjainak a szívét, hogy megértsék: Te vagy az igazi Isten.”

Az adományok egy részét e negyedév 13. szombatján a Kolumbia Adventista Egyetemen a minőségesebb életért létesülő hatásközpont megnyitására fordítják. Ez az egyetem képezi majd a hallgatókat olyan missziómunkásokká, mint Carlos. Ő ezen az egyetemen végzett.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományaitokkal támogatjátok a tervet.

A történettel kapcsolatban

- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Missziós információk

- 1894-ben, Frank C. Kelly önálló, egyesült államokbeli misszionárius Bogotába utazott, és angol nyelvórákat adva meg képeket festve tartotta el magát. Rövid időre visszatért az USA-ba, megnősült, majd ismét elutaztak Kolumbiába. A felesége gyenge egészségi állapota miatt 1899-ben hazatértek. A Kelly házaspár 1920-ban ismét elment három évre Kolumbiába, ahonnan visszatérve végleg az USA-ban maradtak.
- A 19. század első éveiben az adventisták San Andrés és Providencia szigeteire mentek, amelyek Kolumbiához tartoznak és Panamától északra találhatók. 1901-ben S. Parker Smith (Uriah Smith fia) és felesége iskolát nyitottak San Andrésben. 1908-ban Smith azt írta a Review & Herald folyóiratnak, hogy a szigeten 19 tagú gyülekezet működik, és hogy a szigeten, az iskola révén sikerült előbbre vinni az adventi művet. Az 1916/17-es időszakban több könyvterjesztő is dolgozott Kolumbia szárazföldi részén.
- A kolumbiaiaknak körülbelül 90% tartja magát kereszténynek, jórész római katolikusnak (80%), és csak 17% protestánsnak. A lakosság többi része ateista vagy agnosztikus irányultságú, amely ugyan állítja, hogy hisz Istenben, de nem követ egy meghatározott vallási irányvonalat. Az önmagát vallásosnak tartó lakosság 35% beismerte, hogy nem gyakorolják aktívan a hitüket.

2021. május 15.

7. RIZS- ÉS CUKORKÖLCSÖNZÉS

Maria Tordesia, 35 éves

Kolumbia

Vannak egyetemi hallgatók, akiknek több támogatásra van szükségük, mint más egyetemistáknak. Beatrice, két gyermek édesanyja, éppen ilyen volt.

„Kölcsön tudna adni nekem egy kis rizst?“, kérdezte egyszer Beatrice a gazdasszonyát, Máriát. Mária, aki akkoriban szintén egye-

temi hallgató volt, szobákat adott ki egyetemistáknak a kolumbiai Monteriában levő nagy házában. Mária kölcsönadott valamennyi rizst az albérlőjének.

Néhány nappal később Beatricenek valami másra volt szüksége. „Tudna nekem kölcsön adni egy kis cukrot?”. Mária kölcsön adott neki egy kis cukrot.

Beatrice aztán banánt kért tőle kölcsön, majd megint rizst és később cukrot. Mária nem haragudott érte. Az albérlőjével folytatott minden kapcsolatában azért imádkozott, hogy hűen követhesse Krisztus módszerét: a másoknak való szolgálást. Elolvasta Ellen White leírását: „A gyógyítás szolgálat” című könyvében.

„Egyedül Krisztus módszere vezet igazán eredményre az emberekkel való kapcsolatfelvételben. A Megváltó az emberek között járt, mint aki a javukat akarja. Együttérzést tanúsított, szolgálatával megadta azt, amire szükségük volt és elnyerte bizalmukat. Azután így szólt: „Kövessetek engem!”” MH 143.

Mivel Mária együttérzést tanúsított és szolgált Beatricenek az ő szükségleteiben, ez a két fiatal nő összebarátkozott. Amikor Mária gyülekezete evangéliumi előadásorozatokat szervezett, a barátnőjét Beatricet is meghívta az előadásokra. Beatricenek nagyon tetszettek ezek a tanulmányozások, amelyeket ők ketten aztán tovább folytattak otthon.

Bizonyos idő után Beatrice megkeresztelkedett.

Mivel tovább folytatták a tanulmányozásokat és az imádkozást, Beatrice 12 éves fia és 8 éves lánya is megkeresztelkedett. A heti bibliatanulmányozásaikhoz a többi egyetemista albérlője, aki csak szobát bérelt Máriánál, szintén csatlakozott. A bibliatanulmányozók kis csoportja így 30 főre nőtt.

Még egy másik egyetemista is segítséget kért Máriától. Könyörgött Máriának, hogy menjen el vele az egyetemre, hogy erkölcsi támogatást nyújtson neki, mert beszélni akar a dékánnal. Ez a két fiatal el is ment az egyetemre, a dékán asszony azonban nem értette, milyen minőségben jelent meg nála Mária.

„Ki ez a nő?”, kérdezte a fiatalembert.

„Ő az a nő, aki a bibliatanulmányozó csoportomat vezeti”, válaszolta az egyetemista.

A dékán asszony meglepődött ezen a válaszon, és további információkat kért. Mária elmagyarázta, hogy egy egyetemi hallgatókból álló csoport hetente egyszer összejön nála, hogy tanulmányozza a Bibliát, és hogy ez egy erőteljes támogatói csoport.

„Hát ez csodálatos!”, szolt dékán asszony. „Manapság nem sok ember nyújt önzetlen segítséget.”

Megkérdezte Máriát, át tudja-e helyezni a bibliatanulmányozásait az egyetem területére.

„A résztvevők úgyis mind egyetemisták”, mondta a dékán asszony.

Az egyetem biztosította ennek a csoportnak a lehetőséget, hogy összegyűljön az egyetemisták tanulmányközpontjában, egy nyitott, székekkel ellátott épületben, amelyet egy tetőrészrel védtek az esőtől. Mivel se falai, se ajtaja nem volt, más egyetemisták is észrevették a tanulmányozókat, sőt némelyikük csatlakozott is hozzájuk. Ekkor már 40-en voltak, köztünk három egyetemi tanár.

Egyikük Rose volt, Mária iskolatársa, aki eleinte nem kívánt csatlakozni Mária bibliatanulmányozó csoportjához. Mária nem foglalkozott azzal, hogy eljönne-e Rose a tanulmányozásra vagy nem; egyszerűen a barátnője akart lenni. Többször is meghívta, üzenetet is küldött neki. Ebédre is meghívta az otthonába. Rosa elmondta, hogy fél a Biblia olvasásától, mert nem akarja elárulni Jézust. De végül csatlakozott ehhez a csoporthoz. Imádkozás és tanulmányozás közben eltűnt a félelme, és Jézusra kezdett támaszkodni.

Néhány hónappal később átadta szívét Istennek és megkeresztelkedett.

Mária örült Rose döntésének. A bibliatanulmányozó csoport fennállásának három éve alatt Rosa volt a 10. személy, akit megkereszteltek.

Mária szerint a bibliai csoport munkájának sikere az, hogy: a csoport Krisztus tanítási módszerét követi.

„Krisztus módszerét követtem; ami pedig Rosát illeti: imádkoztam érte és hívogattam. A csoport minden ifjú tagját illetően is Krisztus módszerét követem.”

E negyedév 13. szombati adományaink egy részével egy hatásközpont megnyitását támogatjuk a minőségesebb élet érdekében, a

Kolumbia Adventista Egyetemen, amely Mária szülővárosától repülővel 2 órányira van.

Köszönjük, hogy nagylelkűen fogjátok támogatni az ügyet.

A történettel kapcsolatban

- Mária bibliatanulmányozó csoportja az „Universidad del Sinu” egyetem területén gyülekezik, a kolumbiai Monteriában.
- Töltsétek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- Kolumbia hivatalos nyelve a spanyol. Sok erőfeszítést tettek nyelvi tisztaságának megőrzésére. Kolumbiában több mint 180 őshonos nyelv és nyelvjárás is használatban van.
- Az írástudási aránya Kolumbiában magasabb, mint a világi átlag. Az emberek több mint 94%-a tud írni és olvasni.
- Kolumbia két dolog kivételéről ismert: a világhírű kávéjáról és a smaragdjaíróról.
- Kolumbiában félnomád törzsek laktak, egészen a spanyolok megérkezéséig a 15. században. 1810. július 20-án függetlenséget nyert a spanyol kormánytól, majd 1886-ban megalapították a Kolumbiai Köztársaságot.

2021. május 22.

8. „FELKÉSZÜLT A HALÁLRA?”

Roger Pech, 52 éves

Mexikó

Roger minden reggel megnézi az összes beteget a 40 ágyas adventista Délkeleti egészségügyi intézményben, a mexikói Villahermosában.

Egyik alkalommal, Roger kórházi lelkész vagy más néven káplán, az újonnan felvett beteg, a 80 éves José (e: hozé) ágyához lépett. José a cukorbaja és a magas vérnyomása miatt került kórházba. Nagyon gyenge volt.

A kórházi lelkész már megtudott az emberről néhány dolgot. José az utóbbi húsz év alatt az adventista fiánál élt, aki máris eljött őt meglátogatni.

Az unokája pedig nővérként dolgozott a kórházban. Valamikor José is tanulmányozta a Bibliát, és eljárt az evangéliumi előadásokra. Ismerte az adventista tanokat, de sohasem hozta meg a döntést, hogy átadja szívét Jézusnak.

Roger kórházi lelkész gyengéden, de nagyon közvetlenül szólt hozzá.

„Felkészült a halálra?”, kérdezte a bácsit. „Megvan-e a lelki nyugalma? Felkészült a menny számára?”

„Tudom, hogy meghalok, de még nem vagyok felkészülve”, válaszolt José. „Azt hiszem, hogy még nincsenek megbocsátva a bűneim.”

Majd megköszönte a fiának és az unokájának, hogy ide hozták, ebbe az adventista kórházba. Hálát adott Istennek a testi és lelki egészségéért.

„Jó, hogy hálás a családnak a törődésért. Ha hálás a családnak, és biztos abban, hogy Isten vezeti Önt és örködik Ön felett, miért nem döntött még úgy, hogy átadja szívét Jézusnak?”, kérdezte a káplán.

José elmondta, hogy teljes életében egy másik keresztény vallás híve volt. „Eljártam az unokámmal az adventista előadásokra, de nem gondoltam, hogy ennyi nem elég”, válaszolta a bácsi.

A kórház lelkésze José szemébe nézett. „Ha még nem készült fel arra, hogy eltávozzon, és nem érzi, hogy megbocsátattak a bűnei, akkor nem elég csak az, hogy eljár az előadásokra. Itt hiányzik a Jézusnak való átadás.”

José elgondolkodott. Bizonyos idő elteltével így szólt: „Lehet, hogy éppen erre van szükségem”.

„Apa ismeri Istent”, mondta José fia, ifjabb José. „Tanulmányozta a Bibliát és eljárt a missziós összejövetelekre. Már csak arra van szüksége, hogy Jézus mellett döntsön.”

„Ez a megfelelő idő a döntéshozatalra”, mondta a káplán.

„Talán már nem is lesz még egy alkalma. Ha meghozza a döntést, személyesen fogom megkeresztelni.”

Aznap este José úgy döntött, hogy keresztelkedés útján átadja életét Jézusnak. A káplán imádkozott Istenhez, hogy adjon a bácsinak fizikai erőt a megkeresztelkedéshez.

Másnap a káplán meglátogatta Josét a betegszobájában. Sokkal jobban érezte magát, és még mindig meg akart keresztelkedni.

Roger lelkész kitöltötte a keresztségi űrlapot, és megkérdezte Josét, hogy hajlandó-e szavát adni és teljesíteni az Istennek tett ígérését.

„Igen, egész biztosan meg akarok keresztelkedni”, mondta.

Meg is keresztelték őt egy héttel az után, hogy elhagyta a kórházat.

A keresztsége napján José nagyon boldog volt. Miközben kezet fogott a kórház lelkészével, így szólt: „Megtartottam a szavam”.

Ezt követően José szombatoként rendszeresen eljárt a gyülekezetbe. Három évvel később, 2019-ben, 83 éves korában hunyt el.

José egyike azon sok kórházi betegnek, akiknek Roger káplán a lelki gondozója, és akik Isten felé fordulnak és megválnak Isten szeretetének ereje által.

Ő általában nem olyan közvetlen a betegekkel, amilyen közvetlen Joséval volt. Ellenben tudta, hogy José már ismeri Istent és úgy érezte, hogy közvetlenebbnek kell lennie a vele való beszélgetésekben.

Krisztus módszerével igyekszik elérni az embereket, ahogy azt Ellen G. White „A gyógyítás szolgálata” című könyv 143. oldalán leírta:

„Egyedül Krisztus módszere vezet igazán eredményre az emberekkel való kapcsolatfelvételben. A Megváltó az emberek között járt, mint aki a javukat akarja. Együttérzést tanúsított, szolgálatával megadta azt, amire szükségük volt és elnyerte bizalmukat. Azután így szólt: „Kövessetek engem!”” MH 143.

Roger káplán elmondta, hogy nem csak a kórházi lelkészeket veszik körül a beteg emberek. A világ tele van büntől beteg emberekkel. „A legjobb, amit értük tehetünk, ha először együttérzést tanúsítunk irántuk azzal, hogy meghallgatjuk őket”, véli Roger.

„Amikor a beteg leteszi a lelkét nyomó terhet, akkor általában hajlandóbb meghallgatni és elfogadni a tanácsot”, vallja Roger. „Akkor beszélhettek nekik Jézusról.”

A 2018. tizenharmadik szombati adományok egy részét a mexikói Villahermosa városban található „Délkeleti” kórház új szárnyának felépítésére használták fel.

Köszönjük, hogy adományaitok sok beteg számára segítséget nyújtanak abban, hogy Roger káplán és a héttagú önkéntes csapata révén megismerjék Jézus szeretetét.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg Roger káplánt a You Tube-on: bit.ly/Roger-Pech
- Töltsetek le képeket a Facebookon (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Missziós információk

- A legkorábbi adventista missziómunka Mexikóban 1891-ben kezdődött, amikor az amerikai Salvador Marchisio laikus hívő, szakmája szerint szabó, Mexikóba jött, hogy ott „A nagy küzdelem” angol nyelvű kiadását terjessze. Két évvel később, 1893-ban, a misszionáriusok első csoportja (Dan T. Jones a családjával, Lilis Wood és Idada Crawford orvosok meg Ora Osborne tanár) megérkezett a mexikói Guadalajara helyiségbe, és ott segített megnyitni az orvos-missziót meg az iskolát. A klinika később „Guadalajara szanatórium” néven működött. A Review & Herald adventista folyóirat (1894. július 10-i számában) beszámolt az olvasóinak arról, hogy ez a törekvés volt az első adventista kísérlet az orvosi missziómunka megalapítására az Egyesült Államokon kívül.

2021. május 29.

9. A ROBBANÁS

Angel Haro, 43 éves

Mexikó

A 21 éves Angel Haro távcsővel figyelte a kaktuszokkal és cserjékkel teli kopár tájat a mexikói Chihuahua államban.

Bumm!

Angel figyelte, ahogy a nehézüzérségi katonák lövöldöztek.

Bár a katonák és a tüzérségük 7 km-re volt tőle és két társától, a robbanás hangosan visszhangzott a sivatagban. A fehér füst nyomát követve kiderítette, hova repült a gránát.

„Uram”, imádkozott halkán. „Kérlek, add, hogy felrobbanjon a gránát.”

Pillanatokkal később robbanás hangját hallotta. Bumm! A gránát felrobbant, füst- és tűzfelhőt hagyva maga után, miközben a föld megremegett, és a robbanógránát 1 km-es körzetben mindent elpusztított.

Angel megkönnyebbülten sóhajtott fel. A mellette álló két katona úgyszintén. Az volt a feladatuk, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy az összes gránát felrobban. Fel nem robbant gránátok nem maradhattak a térségükön, mert a 60 embert számláló katonai egységük csak a tizenöt napos, sikeres katonai manővergyakorlatok befejezése után térhetett vissza Mexikóvárosba.

És ez volt a katonai gyakorlatok utolsó napja.

Másnap reggel a katonáknak fel kell majd szállniuk egy katonai vonatra, hogy a hétnapos út után visszajussanak a bázisukra. Angel örült a gondolatnak, hogy visszatérhet a bázisra. Kaphatna szabadságot, és meglátogathatná az anyját.

Eszébe jutott a Biblia, amelyet anyja adott neki. A katonai gyakorlatok után minden este Jézusról olvasott történeteket. Tudta, hogy édesanyja imádkozik érte, attól a pillanattól kezdve, hogy elkezdett járni az adventista gyülekezetbe, öt évvel korábban. Most ő maga imádkozott, miközben a gránátok sorban felrobbantak.

Bumm!

Újabb fehér füst terjengett.

„Istenem, add, hogy a gránátok felrobbanjanak”, imádkozott Angel.

Egyszerre csend lett.

Angel aggódva ráncolta a homlokát. A két társa haragosan káromkodott. Ennek a három fiatalembernek most meg kellett keresnie a fel nem robbant gránátot, és azt meg kellett semmisítenie.

Két óra múlva vége lett a gyakorlatnak. Angel és két másik katona a fel nem robbant, 15 kg súlyú gránát keresésére indult. Áthaladva

az övezeten, ahova a gránátokat lőtték, meglátta a gránátrobbanások során elpusztított nyulakat és prérifarkasokat.

„Itt a gránát”, kiáltotta egyikük. „Majdnem teljesen befűrödött a homokba.”

A katonák lyukat ástak, bele tették a gránátot és száraz ágakkal, száraz növényekkel borították be, majd olajt öntöttek rá és meggyújtották. Elfutottak onnan biztonságos távolságra. Néhány pillanattal később mindhárom katona a búvóhelyen várt a robbanásra.

Öt, tíz, majd tizenöt perc is eltelt a várakozással.

„Uram, kérlek, add, hogy ez a gránát felrobbanjon”, imádkozott Angel.

A huszadik perc körül végre aztán nagy robbanást hallottak.

Újból megtelt a levegő fehér füsttel. Néhány perc elteltével, miután a füst is szétszórt, a katonák elmentek megnézni a robbanás helyét, és hogy eloltsák a robbanás okozta kisebb tüzet. Már nevetgéltek, mert tudták, hogy a küldetésüket eredményesen elvégezték, és hogy nemsokára visszautazhatnak a bázisukra.

Egyszerre csak tele lett a levegő homokkal.

Angel önkéntelenül a földre dobta magát. Soha nem félt jobban, mint abban a pillanatban.

„Istenem, kérlek, óvj meg minket. Oltalmadért könyörgök.”

Valami megmagyarázhatatlan dolog történt. Megtörtént az elképzelhetetlen. A gránát másodszor is felrobbant.

Néhány perc múlva a katonák felkeltek a földről, és ellenőrizték, nem sérültek-e meg. Csak néhány lépésnyire álltak a gránáttól, amikor az ismét felrobbant. Örömkialtások közt ölelgették egymást. És akkor letérdeltek a földre.

„Drága Istenem, köszönöm az oltalmat és a biztonságot”, ismételte Angel.

Ez a nap megváltoztatta az életét. Hallgatni kezdte, amikor édesanyja Jézusról beszélt neki. Behatóan tanulmányozta Ellen White könyveit és a bibliatanulmányokat, amelyeket édesanyja küldött neki a laktanyába.

Két évvel az esemény után átadta a szívét Jézusnak, és megkeresztelkedett.

„Azon a napon csak isteni csoda mentett meg minket a haláltól. Általában a gránátok nem robbannak fel kétszer. Mindenképpen Isten keze védett meg bennünket. Meggyőződésem, hogy Istennek terve van velem.”

Angel ma 43 éves, biztonsági főnökként dolgozik, és biztonsági minőségellenőrzéseket végez az Villahermosai adventista kórházban.

Köszönjük a 2018-as, első negyedévi, 13. szombati adományaitokat, melyek segítségével sikerült még egy kórházzárnyat hozzáadnunk a kórházépülethez.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a You Tube-on Angel Harót: bit.ly/Angel-Haro
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Missziós adatok

- A 16. században a spanyol gyarmatosítás óta Mexikóban a katolicizmus az uralkodó vallás. Mexikó Brazília után a világ második legnagyobb katolikus országa.
- A legutóbbi országos népszámlálás szerint Mexikó lakosságának 83%-a római katolikus, 10%-a protestáns és 7%-a nem tartja magát vallásosnak.

2021. június 5.

10. IMA EGY HÁZASTÁRSÉRT

Esther Garcia, 35 éves

Mexikó

Eszter 12 éves volt, amikor a mexikói villahermosai otthonának hálószobájában esténként imádkozni kezdett egy különös dologért.

„Kérlek, Uram, találj nekem egy megfelelő házastársat.”

Eszter apja iszákos volt. Sokat ivott és verte a feleségét. Nagykéssel fenyegette az asszonyt és a lányát, Esztert, olykor feléjük lendítve a kést. Szerencsére soha nem találta el őket.

Eszter valójában azt sem tudta hogyan kell imádkozni, de hitte, hogy Isten segíteni tud neki. Egyszerűen csak beszélgetett Vele, mint a barátjával.

„Kérlek, adj nekem egy jó férjet, egy boldog családot és egy gyermeket.”

Az egyetem elvégzése után találkozott Louisszal, a boltban, ahol dolgozott. Louis volt a főnöke. Ők ketten szórakozni kezdtek, és Louis meghívta őt egyszer egy különleges szombati programra a Keresztény Adventista Egyházba.

Eszternek mindjárt megtetszett a gyülekezetben.

Az emberek barátságosak voltak, és olyan nyugalmat érzett, mint még soha. Hallgatta az igehirdető beszédét Dánielről.

Egy férfihang váratlanul megszólította.

„Ez a te helyed”, mondta a hang. „Ide tartozol.” Eszter Louisra nézett. „Te szóltál hozzám?”, kérdezte.

„Egy szót se szóltam”, válaszolta. „Csak csendben ülök.”

Eszter azon tűnődött, hogy esetleg valami baj van a fejében.

Amikor a szentbeszéd után kiment a gyülekezetből, a hang a fejében ismét megszólalt:

„Ez a te helyed”, mondta a hang. „Ide tartozol.”

Eszter nem értette, ki beszél hozzá, de nyugalmat érzett.

A következő szombaton elmondta Louisnak, hogy szeretné tanulmányozni a Bibliát.

Másnap, Louis nővére és annak férje örömmel jöttek Eszterhez Bibliát tanulmányozni. Amint megismerte a Teremtés igazságát és a Tízparancsolatot, megszületett benne a vágy, hogy behatóbban tanulmányozza a Biblia igazságait.

Ezért önállóan is tanulmányozni kezdte a Bibliát.

Egyik vasárnap délután az apja szemmel láthatóan ittas állapotban ért haza, amikor Eszter éppen a Bibliát tanulmányozta a barátaival. Meglátta a szobában a fiatal házaspárt, ezért egyenesen a konyhába vette az irányt.

Eszter zajt hallott a konyhából. Az apja behívta őt a konyhába. Fogott egy nagy konyhakést és megfenyegette a lányt: „Hagyd el a házat a barátaiddal együtt. Ha nem, akkor megöllek benneteket.”

Eszter kimeresztette a szemét és nagyon elcsodálkozott. Ez nem az apja hangja volt. És ezt az arckifejezést se látta még nála. Valami egészen más személynek tűnt. Megpróbálta észhez téríteni.

„Kérlek, nyugodj le”, mondta neki. „Én nem használok kábítószer, se alkoholt nem fogyasztok. Csak a Bibliát akarom tanulmányozni, ami jó hatással lesz az életemre.”

Az apja azonban nem akart rá hallgatni.

Felkiáltott: „Megölöm ezeket az embereket, meg téged is megölek”.

Eszter gyorsan megkérte a barátait, hogy távozzanak. Miután imádkoztak, a házaspár elhagyta a házat. Eszter bement a szobájába és sírt.

„Uram, kérlek, légy a segítségemre. Nem akarok így élni.”

Megnyugodott.

Miután kiment a szobájából, látta, hogy az apja a nappaliban ül. Amikor meglátta Esztert, hangosan nevetni kezdett. Eszter azonnal érezte, hogy ez nem az apja nevetése. Visszaszaladt a szobájába és ismét imádkozni kezdett.

„Istenem, mit akarsz, hogy tegyek?”, kérdezte.

Azonnal meg is érezte a választ.

Eldöntötte, hogy átadja a szívét Jézusnak, és megkeresztelkedik.

Ma, nyolc év után, Eszter a gyülekezet titkárnője és ifjúsági vezető a villahermosai Amatitan gyülekezetben.

Férjhez ment Louishoz, és most várják első gyermeküket.

„Imádkoztam egy jó férjért, egy boldog családjáért és egy csecsemőért”, mondta. „Isten válaszolt imáimra.”

Köszönjük a 2018-as, első negyedévi, 13. szombati adományaitokat, melyek segítségével sikerült még egy kórházzsárnyat hozzáadnunk a kórházépülethez Eszter szülővárosában, a mexikói Villahermosában.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg az Eszterről készült klipet: bit.ly/Esther-Garcia
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Töltsetek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- A mexikóiak komolyan veszik a sportot. A hódítók előtti időkben a rituális labdajáték veszteseit gyakran megölték. Még mindig úzik azokat a veszélyes sportokat, mint a bikaviadal és a rodeó (ezek Mexikóból erednek), amelyekben a résztvevők életüket kockáztatják.
- Sok művész Mexikóból származik. Történelmük során, beleértve a majákat, valamint más őslakos csoportokat, freskókat, szobrokat, ékszereket készítettek. A modern mexikói művészek nagyszerű festményeket, szobrokat, falfestményeket és fényképeket is készítenek.
- Mexikó egyike a legnagyobb biológiai sokféleséggel rendelkező országoknak. Mexikóhoz hegyek, trópusi esőerdők, sivatagok, mocsarak tartoznak. Számtalan állatfaj él Mexikóban.

2021. június 12.

11. ISTEN MÓDSZERÉVEL

Fabiola Padilla, 36 éves

Mexikó

A mexikói Villahermosában élő Fabiola, a keresztsége után, 18 évig imádkozott az édesapjáért, hogy Ő is adja át a szívét Jézusnak.

Esete reménytelennek látszott.

Édesapja nem hitt a Bibliában, Máriához és a szentekhez imádkozott. Iszákoskodott, gyakran zaklatta a feleségét és a lányát, arckifejezése mindig komor vagy haragos volt.

Fabiola beszélni akart neki Jézusról, de édesapja sohasem akarta őt meghallgatni. Fabiola azonban nem csüggedt, hanem kitartóan imádkozott, sőt a hittestvéreit is megkérte, hogy imádkozzanak értük.

Isten végül mégis válaszolt az imájára. De nem úgy, ahogy Fabiola várta volna.

Édesapja 75 éves volt, amikor felfedezték nála a májrákot. Az orvos azt mondta, hogy a rákbetegség már nagyon elterjedt nála, ezért

nem lehet megműteni. Amikor Fabiola meghallotta, hogy az apja meg fog halni, még kitartóbban kezdett imádkozni apja üdvösségéért.

„Uram, adj megfelelő szavakat, hogy beszélhessek apának rólad”, imádkozott minden reggel és este egy héten át.

„És kérlek, adj bátorságot hozzá.”

Utána apja ágya mellé állt és megfogta a kezét. Ideges volt. Fabiola azt hitte, hogy mindjárt pofon vágja, vagy azt mondja majd, hogy hagyja őt békén. De akkor arra gondolt, hogy éppen emiatt imádkozott.

„Én nagyon szeretlek”, mondta neki Fabiola. „Az az Isten, akiről beszélni akarok neked ma reggel, az ugyanaz az Isten, akiben te hiszel. Neki hatalmában áll meggyógyítani téged. Engedd meg, hogy imádkozzak veled.”

A legnagyobb meglepetésére az apja megengedte neki, hogy imádkozzon.

Ettől a naptól fogva az apa és a lánya minden reggel és este imádkozott. Ima után a lánya mindig felolvasott bátorító igehelyeket, és énekelt szép énekeket. Apja csendben hallgatta.

Fabiola azon töprengett, hogy hiábavaló volt-e minden igyekezete, de azért továbbra is olvasta neki a Bibliát és énekelte az énekeket. A gyülekezetének híve meghatároztak egy napot, amikor böjtöltek és imádkoztak Fabiola édesapjának megtéréseért.

A rákbetegsége gyorsan terjedt. Édesapja egyre gyengébb lett. Fabiola már nem tudta mit tehetne még érte.

Az egyik testvérnő a gyülekezetből, Rita, felajánlotta, hogy átveszi Fabiola apjával a bibliai témákat. Fabiola meglepődve vette tudomásul, hogy édesapja elfogadta az igetanulmányozásra tett ajánlatot.

Mivel Rita testvérnő látta, hogy az ember egyre betegbb, kicsit felgyorsította a tanulmányozást, úgy, hogy hét nap alatt hét témát vettek át. A hetedik tanulmány után Rita testvérnő megkérdezte Fabiola édesapját, hogy átadná-e szívét Jézusnak?

„És miért ne keresztelkedne meg?”, kérdezte.

Az apa kijelentette, hogy elfogadja a keresztséget.

Roger Pech, a Délkeleti kórház káplánja, egy felfújható gyermekmedencében meg is keresztelte Fabiola édesapját, családi házuk udvarában, szerdán, 13:30-kor.

Aznap este az apa nem akart bemenni a hálósobába, hanem a nappaliban akart maradni a családjával.

Nem sokkal éjfél után felgyorsult a légzése, majd mély lélegzetet vett és lehunytt szemmel jobblétre szenderült.

Az apa arca, amely az élete folyamán valahogy mindig komor és haragos volt, most egészen nyugodtnak, kisimultnak látszott a koporsóban. A látványtól meglepődve a gyászolók azon tanakodtak, vajon a lánya tudta nélkül járt volna templomba?

Fabiola elmondta nekik, hogy édesapja, pár órával a halála előtt, átadta a szívét Istennek.

Fabiola hiszi, hogy ez isteni csoda. Édesapja mindössze két hónap alatt, attól a pillanattól kezdve, hogy rákot diagnosztizáltak nála, a halál pillanatáig, megváltozott.

„Édesapám átadta a szívét Istennek, nem oly módon, ahogy én vártam, hanem Isten módszerével. Ami lehetetlen az ember számára, Istennél lehetséges”, vallja Fabiola.

A 2018-ban a tizenharmadik szombati adományok egy részét a mexikói Villahermosa városban található „Délkeleti” kórház új szárnyának felépítésére használták fel, ahol Roger Pech káplán szolgál.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg Fabiolát a YouTube-on: bit.ly/Fabiola-Padilla.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- Mexikó gazdag őslakos örökséggel rendelkezik. Több évszázadon át spanyol fennhatóság alatt állt. Manapság a mexikóiak többsége „mestizos” (mesztic) azaz az őslakosok és a spanyolok keveréke.
- Az első mexikói emberi településeket az olmek hozták létre, akik Kr. e. 1200 körül jelentek meg az állam délkeleti részein. Utánuk jöttek a maják, a toltékok és az aztékok.
- Születéstől halálig az emberek helyzetét és életét gyakran a családi kötelékek erős hatása határozza meg. A gazdasági

helyzet miatt három vagy több nemzedék lakik egyetlen házban, vidéki és városi területeken egyaránt. Gyakran egész családok, nagyszülők, felnőttek, tinédzserek és kisgyermekek együtt vesznek részt bizonyos eseményeken.

- Az esküvők általában olyan események, amelyekben az egész család részt vesz; ilyen esemény még a „quinceañera” (egy fiatal lány tizenötödik születésnapját jelző) ünnepe.
- A mexikói konyha a különféle ízek és fűszerek palettájáról, különösen a csípős chili paprikáról ismert. Népszerű ételek a Tacos, a Burritos, az Enchilada, amelyek a világ minden tájának éttermeiben megtalálhatók.
- A szürke bálnák több ezer kilométert úsznak Alaszkától Mexikó északi részéig, amelyek a párzáshoz és a tenyésztési ciklusuk befejezéséhez jönnek Baja California Sur vidékére.

2021. június 19.

12. AZ ELVETETT MAG EREJE

Florencio Vazquez, 61 éves

Mexikó

A négy éves Florencio a nagyanya gazdaságán dolgozott, Mexikóban. Rizs-, avokádó-, kakaó- és rózsanövényeket ültetett és gondozott két felnőtt rokon és egy hétéves szomszéd kisfiú, Antonio segítségével. Észrevette, hogy Antonio szombatonként nem dolgozott. Antonio szombat délutánonként, amikor Florencio rokonait is kifizették, nem ment el a keresetért. Csak szombat este jött el érte.

Florencio azon töprengett, hogy ugyan mi lehet ennek az oka.

„A Bibliában olvastam”, válaszolta neki Antonio, amikor egyszer megkérdezte tőle. „Isten azt mondta, hogy ne dolgozzunk szombaton, mert az az Ő napja.”

Florencio hitt Antoniónak, mert ő más volt, mint a többi gyerek. Jól nevelt és barátságos volt, és olvasta a Bibliát. Ő volt a legjobb barátja.

Néhány nappal később, az egyik szünetben, Antonio meghívta Florenciót, hogy menjen el vele a gyülekezetbe.

„Eljönnél-e velem az én gyülekezetembe?”, kérdezte őt Antonio, a Pozol iszogatása közben, amely egy édes, vöröses kukorica ital. „Lesz egy külön gyermekprogramunk. Olvashatnánk együtt a Bibliát. És más barátokat is szerezhetsz.”

„Igen, szívesen elmennék veled”, válaszolta Florencio.

De nem ment el. A nagyanya más vallású volt, és nem kedvelte az adventistákat. Lustának tartotta őket, mivel szombaton nem dolgoztak.

De Antonio nem adta fel. Néhány nappal később ismét meghívta Florenciót.

„Gyere el velem a gyülekezetbe.”

Florenciónak ismét kedve lett volna elmenni, a nagyanya azonban ez alkalommal se engedte őt el.

Antonio azonban rendszeresen meghívta Florenciót, s egy hónap után adódott is rá alkalma, hogy elmenjen.

Ugyanis egyik szombat reggel a nagyanya elment avokádót és rózsát árulni, ő pedig Antoniával elment a gyülekezetbe, ahol nagyon jól érezte magát. Az emberek barátságosak voltak. Különösen tetszett neki a szombatiskolai gyermekprogram.

Amikor hazaért, a nagyanyja már várta.

„Te meg hol voltál?”, faggatta.

„Elmentem Antoniával az adventista gyülekezetbe”, válaszolta őszintén a gyerkőc.

A nagyanya azonban mérges lett.

„Én nem szeretem azt az egyházat. Te se menj oda”, mondta neki. „Veszek neked sört, ha nem mész el közénk”, ajánlotta fel az alkut.

Florencio azonban továbbra is eljárt Antoniával a gyülekezetbe. Elhagyta a házat, valahányszor a nagyanya elment a piacra árulni, és megpróbált hazatérni a nagymama előtt.

Két év után azonban Antonio és a szülei elköltöztek.

A barátja nélkül Florencio nem járt a gyülekezetbe, közben viszont rossz szokásokat alakított ki. Kilenc évesen már nagyban sörözött, a nagyanyja engedélyével. Majd rászokott a marihuánára és később a kokainra.

De az Antonio által vetett mag, amikor még együtt dolgoztak a gazdaságon, nem vezett el.

Miután sok éven át küzdött a függőségeivel, Florencio végül is Istenhez kiáltott. „Istenem, gyógyíts meg”, imádkozott.

Ekként imádkozott egy évig, és aztán egyszerre csak eltűnt az ivás, a dohányzás és a drogfogyasztás utáni vágya. 45 évesen teljesen szabad lett a függőségeitől, és örült, mert tudta, hogy Isten válaszolt az imáira. Utána hamarosan átadta szívét Istennek és megkeresztelkedett a Keresztény Adventista Egyházban.

Florencio úgy érzi azért történhetett ez, mert sohasem felejtette el azokat a dolgokat, amelyekre Antonio tanította őt, amikor 4 éves volt: hogy az adventista egyház a bibliai tanítást követi, megtartja Isten Törvényét, amely magába foglalja a szombatot, mint nyugalomnapot.

Florencio ma 61 éves, és szívesen beszél arról, hogyan vonta ki őt Isten a szeszital és a kábítószer-élvezet világából. Körülbelül húsz ember adta át a szívét Jézusnak, miután meghallgatta élettapasztalatát, és együtt tanulmányozta vele a Bibliát.

„Hatalmas Istenünk van”, vallja. „Nem tudom megmagyarázni a hatalmát, de azt tudom, hogy megváltoztatta az életemet.”

Köszönjük a 2018-as, első negyedévi adományaitokat, amelyek segítettek egy adventista orvosi intézmény, a Délkeleti kórház újabb szárnyának felépítésében, Florencio szülővárosában, a mexikói Villahermosában.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg Florenciót a You Tube-on: bit.ly/Florencio-Vazquez
- Képeket a Facebook oldalunkon tölthettek le: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Missziós adatok

- Mexikóban a legnépszerűbb sport a futball. Mexikó adott otthont az 1970-es és az 1986-os labdarúgó világbajnokságnak. Mexikóvárosban rendezték meg az 1968-as olimpiát.
- A lakosság több mint fele Mexikó középső részén él. Északon és a forró égővi déli területeken azonban a hatalmas száraz területek ritkán lakottak. A mexikóiak közel 80%-a városi

területeken él, mert a szegény vidéki területekről az emberek tömegesen a városokba költöztek. Mexikóváros az egyik legsűrűbben lakott város a világon.

2021. június 26.

A 13. szombati program

Kezdő ének	A Keresztény himnuszokból...
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Program (Távoli hírek)	„Házzról-házra”
Adakozás	
Záró ének	A Keresztény himnuszokból...
Záró ima	

Megjegyzés: (A résztvevőknek nem kell fejből megtanulniuk a rájuk eső részt, de ismerkedjenek meg előre az anyaggal, hogy ne kelljen egész idő alatt a Távoli hírek füzetéből felolvasniuk. Gyakoroljátok be a teljes program lefolyását, hogy a szereplők jól érezzék magukat a szerepükben és szükség szerint hangsúlyozni tudják a részeket, amelyeket fontosnak tartanak.)

13. HÁZZRÓL-HÁZZRA

Ashley Alvarez, 20 éves

Minden akkor kezdődött, amikor középiskolába kezdtem járni egy mexikói kisvárosban, amely kétórányi autóútra található az Egyesült Államok határától délre.

Kathsy iskolatársnőmmel jó barátok lettünk. Megtudtam róla, hogy adventista hívő. Gyakran meghívott, hogy menjek vele a természetben megszervezett összejövetelekre és egyéb egyházi tevékenységekre. Azonban mindig elutasítottam, a gimnázium teljes idejére.

„Nem mehetek”, mondtam volna ilyenkor. „A szüleim nem engednek.”

Az igazság az, hogy soha meg se kérdeztem a szüleimet, hogy elmehetek-e. Egyszerűen nem voltam érdekelt benne, így a meghívásai az egyik fülemben bementek, a másikon meg ki.

Kathsyvel néha a szombatról beszélgettünk. Elmondta, hogy ők miben hisznek, én meg elmondtam, amit a mi hitünkről tudtam. De valójában azt se tudtam, miben hiszek.

Csak megpróbáltam kontrázni. Mindenesetre apám azt mondta, hogy nem is fontos, melyik az ünnepnap.

Amikor leérettségiztünk, Kathsy úgy döntött, hogy orvosi egyetemre iratkozik; az én egyetemre való felvételi kérelmemet azonban elutasították.

Kezdtém azt hinni, hogy engem Isten is elfelejtett. Egy évig szomorkodtam, és amikor Kathsy a következő nyáron meghívott a bibliatáborba, elfogadtam a meghívását.

Nagyon tetszett a táborban. A táborlakók barátságosak, szívélyesek voltak.

A háromnapos táborozás a missziómunka köré összpontosult. Összetakarítottuk a folyópartot és felújítottuk az adventista gyülekezetet. Nekem azonban a háztól házig járás tetszett a legjobban.

Az emberek arca felderült, miután elénekeltük az énekünket, vagy felolvastunk egy-egy igehelyet a Bibliából. Láttam, ahogy imáink révén megváltozott a szívük.

Még sohase vettem rész valamilyen missziómunkában, és az lepett meg leginkább, hogy milyen jól éreztem magam. Az járt a fejemben, hogy még több ilyen dolgot szeretnék tenni. Folyamatosan ezt kellene tennem!”

A hétvégi tábor megváltoztatta az életem. Minden szomorúságom elmúlt. Úgy éreztem, hogy az életemnek célja és értelme van.

Csak a célt még nem ismertem.

Beszéltem a szüleimnek a táborozásról, őket azonban nem igazán érdekelte a mesém.

A következő szombaton elmentem a gyülekezetbe. Az emberek szívélyesen fogadtak, bevontak a gyülekezeti tevékenységekbe. Sokat tanultam a Biblia olvasása közben. Ezt követően minden szombaton eljártam a gyülekezetbe.

Pontosan egy hónappal a tábor után a Montemorelos Teológiai Szeminárium egyik hallgatója hét napon keresztül evangéliumi előadássorozatot tartott. Meghívtam hozzánk vacsorára, ő pedig beszélt

a családomnak a Bibliából. Amint távozni készült, megkérdezte tőlem: „Gondoltál-e már a keresztségre?”

Amikor meghallottam ezt a kérdést, arra gondoltam: „Lám, pont ezt a kérdést szerettem volna hallani”.

Abban a pillanatban eldöntöttem, hogy megkeresztelkedek.

Szüleim és Kathsy három nappal később eljöttek a keresztségemre.

Egy hónap múlva cserkész tanfolyamon vettem részt a Montemorelos Egyetemen. Azon a találkozón, amelyen a résztvevők a tapasztalataikról beszéltek, a szervezők engem is felhívtak az emelvényre, hogy meséljem el az élettörténetemet. Az emberek meghatóva hallgatták a bizonyágtevésemet. Amikor befejeztem, az egyik szervező azt mondta: „Ő is szeretne beiratkozni a Montemorelos Egyetemre.”

Én valójában nem akartam egyetemre járni. Nem is volt rá pénzem, de mindenekelőtt a szüleimmel akartam maradni.

Azonban nem utasíthattam el egy egyetemi tanár javaslatát, hogy a nyarat könyvevangélistaként töltssem, így keresve meg a pénzt a tandíjra.

Amikor az egyetem közelében házról-házra jártam, sokkal többet megtanultam a hitemről. Rájöttem, hogy éppen most kezd teljesülni az az ifjúkori vágyam, hogy házról-házra járjak. Megszerettem a könyvterjesztői munkát. Amikor aztán a nyár véget ért, a szüleim hazahívtak. Otthon azonban ismét felébredt bennem a vágy, hogy visszamenjek az egyetemre és könyvevangélistaként keressem meg a tandíját. Most már megértettem, hogy Isten talált nekem olyan miszsiós tevékenységet, amely boldoggá tesz.

Végül aztán bejelenttem a szüleimnek, hogy ha nem visznek vissza az egyetemre, akkor magam megyek. A szüleim kénytelen-kelletlen elvittek. Még el sem akartak búcsúzni tőlem, én meg akkor búcsú nélkül egyszerűen kiszálltam az autóból. Nehéz volt; imádkoztam. „Uram, már csak ketten maradtunk: Te meg én”.

Egy hónap telt el a szülőkkel való kommunikáció nélkül. Azon gondolkodtam, hogy rosszul tettem-e, hogy eljöttem. Felhívtam apámat. Mielőtt elmondhattam volna neki, hogy haza akarok menni, azt mondta: „Nem kell visszajönnöd. Maradj ott. Anyád és én eljárunk az adventista gyülekezetbe”.

Nem tudtam hinni a fülemnek. Örömben sírni kezdtem. Annyira sírtam, hogy még beszélgetni se bírtam.

Később megtudtam, hogy a szüleimet az az elhatározásom motíválta, hogy könyvevangélistaként Istent szolgáljam. Miután elvittek az egyetemre, úgy döntöttek, hogy elmennek az adventista egyházhoz, hogy többet megtudjanak Istenről. Tanulmányozni kezdték a Biblia alapvető igazságait, és elhatározták, hogy megkeresztelkednek.

Én meg egész idő alatt azt hittem, haragszanak rám.

Hathét nap a telefonhívás után, apámat és anyámat megkeresztelték tizenhét éves öcsémrel és tizenhárom éves húgommal együtt. Mivel hűséges voltam Isten meghívásához, hogy háztól házig dolgozzak, a családom megkeresztelkedett.

Szülőhelyem, San Fernando, egy kis helység, ahol már mindenki tudja, hogy a szüleim csatlakoztak az adventista egyházhoz.

Amikor a szüleim és én elmondjuk a tapasztalatunkat, sok családnál felkeltjük az érdeklődést. A jövőt ugyan nem ismerem, de ez még csak a kezdet.

E negyedév 13. szombatjának adományait a „Jobb élet” missziós központok megnyitására használják a Montemorelos Egyetemen és 12 másik adventista felsőoktatási intézményben, a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának Közép-amerikai Divíziójában.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományaitokkal támogatjátok az Evangélium világszerte való terjesztését.

(Adománygyűjtés alkalomhoz illő zenekísérettel.)

A történettel kapcsolatban

- Kérjétek meg egy fiatalabb testvérnőt, hogy saját tapasztalatként adja elő a történetet.
- Nézzétek meg Ashley Alvarezt a You Tube-on : bit.ly/Ashley-Alvarez
- Töltsétek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós posztokat és a rövid tényeket a Közép-amerikai Divízióból: bit.ly/IAD-Facts

Rövid tények

- Mexikóban a spanyol a hivatalos nemzeti nyelv. A lakosság többsége spanyolul beszél. Ugyanakkor 60 bennszülött nyelv

van még használatban: Huastech Veracruzban; a maja nyelv a Yucatán félszigeten; a Mazahua, Nahuati, Otomi, Tarastec és Totonac nyelv Közép-Mexikóban. Oaxacában viszont a Celtal, Cocil, Chiapas, Zapotec, Mixtec, Mazatec nyelvek is használatban vannak.

- Mexikó számos állatfaj vándorlási útvonalán található. Minden ősszel számtalan kacska és liba repül a mexikói hegyekbe. A királylepkék veszélyeztetett fajainak milliói repülnek át az Egyesült Államokból, és a Michoacan mexikói állam keleti részén fekvő erdőterületeken telelnek. A michoacani királylepké 2008 óta az UNESCO védelme alatt áll, habár a Mexikóvárosból származó légszennyeződés még mindig fenyegeti a lepkéket és az erdei életterüket.
- A mexikói zászló három színének mélyebb jelentése is van. A zöld a reményt és a győzelmet jelöli. A fehér a tisztaságot fejezi ki, a vörös pedig a nemzeti hősök által ontott vért jelzi.

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A következő negyedév középpontjában álló projektek a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciája Észak-amerikai Divíziójának tervei a következők:

- Egy multifunkcionális tornaterem második szakaszának építése az USA-ban, a Holbrooke indián-iskolában.

- Lakóépület a palaui Palau Adventista Iskola személyzetének részére.

- Imaház és központ építése a kanadai Igloolikban működő gyülekezet számára.

- Imaház építése a bevándorlók számára Kanadában és az Egyesült Államokban.

Missziós fényugár

Ezt a missziós történeteket tartalmazó füzetet az Adventista Misszió Irodája nyomtatja, negyedévenként. A vele járó DVD-n is rajta vannak a világ minden tájáról érkező történetek, azokat a 13. szombati, missziós terveket is beleértve, amelyekre a negyedév végén gyűjtjük az adományt.

A Missziós Fénysugarat felhasználhatjátok:

- A szombatiskolában
- A gyermek-szombatiskolában
- A szombatiskolai előkészületeknél
- Az iskolai és családi áhítatokon
- A cserkészeknél
- Az imaórákon

A DVD teljesen ingyenes.

A missziós történeteket az Interneten is letölthetitek (angolul):
www.missionspotlight.org

A kiadó üzenete

Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová kerülnek a heti missziós adományaik, akkor talán az alábbi szöveg hasznos lesz a számukra.

Mi történik a missziós adományainkkal?

Volt-e már valaha olyan érzésetek, mintha a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” tennétek?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénzt a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban

való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek életei megváltozzanak.

Gary Krause az Adventista Misszió irodájának az igazgatója.

INFORMÁCIÓ-FORRÁSOK

Az olvasók információs forrásai

Kolumbia, Mexikó, Trinidad és Tobago sokszínű kulturális örökségéről további értesülést a helyi könyvtárban vagy az utazási irodában kaphattok, vagy az adott ország nagykövetségén is érdeklődhettek. Illetve egyszerűen írjátok be az ország nevét a web-böngészőtökbe.

Hasznos weboldalak:

Colombia: government website	bit.ly/ColGovt
CIA World Factbook	bit.ly/CIAWFBCol
Colombia Travel	bit.ly/ColTrav

Mexico: government website	bit.ly/MexGovt
Lonely Planet	bit.ly/LonPlanMex
Visit Mexico	bit.ly/Visit_Mex

Trinidad and Tobago:

government website	bit.ly/TandTGovt
US News & World Report	bit.ly/USNWRTT
Trip Savvy	bit.ly/TripSavTT
A Közép-Amerikai Keresztény Adventista Egyház honlapjai:	
Inter-American Division	bit.ly/SDA_IAD
North Colombian Union Conference	bit.ly/SDA_NCUC
South Colombian Union Conference	bit.ly/SDA_SCUC
Central Mexican Union Mission	bit.ly/SDA_CMUM
Chiapas Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_CMUC
Inter-Oceanic Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_IOMUC
North Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_NMUC
Southeast Mexican Union Mission	bit.ly/SDA_SMUM
Caribbean Union Conference	bit.ly/SDA_CUC
South Caribbean Conference	bit.ly/SDA_SCC
Tobago Mission	bit.ly/36GkO6j

DVD

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnezhettek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház világmissziójának más történeteit. Kérjétek egy DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t itt: www.AdventistMission.org vagy pedig itt: www.AdventistMission.org/dvd.

Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthettek. Címünk: www.subotnaskola.org.

Facebook

A Facebook szociális hálózaton is megtalálható az Adventist Mission (Adventista Misszió) folyóirata.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a következő Facebook oldalon található történeteinket: www.facebook.com/mission-quarterlies.

Célmegvalósító eszközök

Elősegítik a figyelem összpontosítását a világmisszióra, és növelik a heti missziós adományokat.

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiskolai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy készítsék elő a következő héten a tizenharmadik szombati adományt. Ez az adománygyűjtési tájékoztatás arra ösztönöz majd sokakat, hogy máskor is adakozzanak a misszióra.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Želimir Stanić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2021

Istentiszteleti használatra